

JERZY JEŻEWICZ

ur. 1940; Mosina

BIOGRAM ŚWIADKA HISTORII

Jerzy Jeżewicz urodził się 23 listopada 1940 roku w Mosinie (województwo wielkopolskie) jako syn Klary i Leonarda Jeżewiczów. Jego ojciec w okresie okupacji niemieckiej działał w konspiracyjnej grupie doktora Franciszka Witaszka.

Rodzina mieszkała w Mosinie do 1943 roku. W czasie okupacji Niemcy najpierw aresztowali dorosłych członków rodziny, a następnie dzieci. Po zatrzymaniu rodziców, niespełna trzyletni Jerzy oraz jego czteroletni brat Edward trafili do obozu dla dzieci w Łodzi przy ulicy Przemysłowej. Byli jednymi z najmłodszych więźniów obozu. Razem z nimi osadzono także nastoletnią ciotkę, Gabrielę Jeżewicz, najmłodszą siostrę ojca.

Matka Jerzego zginęła w Auschwitz, a ojciec w obozie Mauthausen-Gusen.

W lipcu 1944 roku bracia Jeżewscy zostali przeniesieni z Łodzi do niemieckiego obozu przesiedleńczego w Potulicach, gdzie doczekali wyzwolenia. W 1946 roku odnalazła ich ciotka, lecz powojenne losy rozdzieliły rodzeństwo na wiele lat; spotkali się dopiero po trzynastoletniej rozłące.

Jerzy wychowywał się na Lubelszczyźnie. Ukończył szkołę zawodową w Krasnymstawie, a następnie wyjechał do Lublina. Do emerytury pracował w Fabryce Samochodów Ciężarowych, równolegle zdobywając wykształcenie techniczne w technikum.

W 1946 roku został członkiem Związku Byłych Więźniów Politycznych, który w 1949 roku przekształcono w Związek Bojowników o Wolność i Demokrację.

Obecnie aktywnie działa na rzecz pamięci o ofiarach II wojny światowej. Regularnie spotyka się z młodzieżą jako świadek historii, opowiadając o doświadczeniach okupacji i losie dziecięcych więźniów obozów.

Autor biogramu	Agnieszka Góra-Stępień
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"